

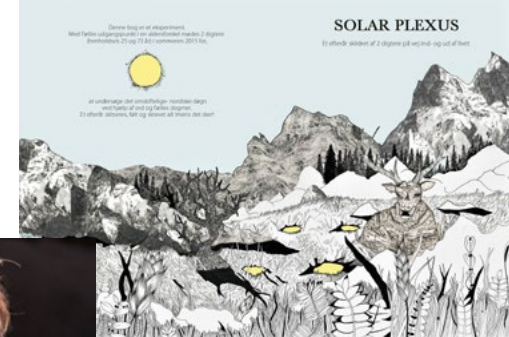
Bliv ved og ved og ved...

PRES

DIGTER

UDDANNELSE

Simon Mægaard
ARTinn.dk

Simon har en udholdenhed som de færreste. Trods sin unge alder har han prøvet at få flere nej'er end de fleste andre på et langt liv. Allerede i sin tidlige ungdom ville han være forfatter, og han skrev og skrev og skrev, sendte til forlag og fik som oftest et ubegrundet nej, tak. Han har dyrket musik lige så længe, komponeret sange og spillet mange steder, men kun et fåtal har hørt ham. Han har siddet på gaden med sin gamle skrivemaskine og skrevet personlige tekster til de forbipasserende. Uden at være i stand til at tjene nok til tilværelsens fornødenheder.

– Det var stærkt angstprovokerende at forsøge at leve af mine drømme. Jeg mærkede et konstant pres fra omverdenen. „Få dig nu en uddannelse“, „find dig nu et „rigtigt“ job“, og sådan noget, som jeg slet ikke havde lyst til hverken at gøre eller at høre på. Der var ikke nogen opbakning til mine drømme. Jeg var ikke en „rigtig“ iværksætter med CVR-nummer og sådan noget, så der var heller ikke hjælp at hente de etablerede steder. Hjælpen har jeg selv fundet, fordi jeg henvender mig til dem, som jeg synes, repræsenterer værdier, jeg kan forene mig med. Dem, jeg kan give noget, og som kan give mig noget andet. Ligeværdige legekammerater. I dag finder jeg dem overalt, hvor jeg kommer, og har let ved at netværke med folk, som jeg ikke kender, forklarer han.

Da den 13. digtsamling også blev forkastet, besluttede han sig for at slippe den drøm. Han gav ikke op, men han lod sig selv finde et andet fokus.

Hjertet var ikke med!

For et lille års tid siden blev der fokus på at forsøge sig som „rigtig“ iværksætter, og han startede ARTinn – et bureau med en stor stand af freelancere. Han fik adresse sammen med andre iværksættere, skrivebord og åbningstider. De første måneder var der drøn på.

– Hele virksomheden var baseret på kompetencer. Mine og andres. Der var meget at lære og opleve, og vi havde heldet med os fra start. Stille og roligt døde festen hen, og jeg følte efterhånden, det hele blev drevet hen imod projekter uden ideal, fortæller han, mens han spejder ud i rummet på den lille café, hvor vi har sat hinanden stævne.

En dag talte Simon med en ven, som han brugte til sparring, om sine

udfordringer. Vennen stillede ham det vanskelige spørgsmål: „Hvor er dit WHY?“

– Jeg kunne ikke umiddelbart svare ham. Min passion var forsvundet. Jeg vågnede ikke længere op om morgenen til et WAAUUU. Min ærlighed over for mig selv var gået tabt. Jeg forsøgte at gøre det, som andre forventede af mig. Et arbejde. Men jeg havde glemt Simon og hans indre kerne undervejs.

Simon lukkede virksomheden kort efter sin opvågning. Han mente ikke, der var grund til at trække tingene i langdrag. For ham består de største værdier stadig i at fejle, hvis vi bare er i stand til at trække læringen ud af fejlene. Han tog konsekvensen. I dag læser han kommunikation på Syddansk Universitet, mens ARTinn, musikken og poesien er overgået til hobbyniveau. Han er slet ikke færdig med at indsamle kompetencer, selvom han har en ret stor værktøjskasse allerede. En dag i fremtiden, når uddannelsen er færdig, åbner han igen for CVR-nummeret og finder en autentisk udgave af sin virksomhedsdrøm. Dog kan man, som han siger, aldrig stoppe en ildsjæl. Der er altid et projekt, som ulmer under overfladen.

For nogle måneder siden mødte Simon en anden digter, Jørgen. De to fik en idé, og sammen skrev de debut-digtsamlingen „Solar Plexus“. Samlingen udkom ganske kort tid efter på forlaget Spangsgaard Art.

Et godt råd:

Vi kan alt, hvis vi tør længe nok!